

XCVII.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Pasningen af Dampkedler paa Landjorden.

(Afgiven af Landstingets Udvalg, den 30te April 1894.)

Udvalgets Medlemmer ere enige i, at man af Hensyn til Almenvellet bør stræbe hen til, saavidt muligt, at begrænse de Ulykkestilfælde, som fremkaldes ved en for sømmelig eller uilbørlig Pasning af Dampkedler paa Landjorden, og det saa meget mere, som Anvendelsen af Dampkedler er i bestandig Tiltagen baade i Byerne og paa Landet. Men, hvormegyet man end kan samstemme med Formaalet i det hertil sigtende Lovforslag, maa dog de fleste af Udvalgets Medlemmer nære Frygt for, at enkelte Bestemmelser i det indbragte Forslag ville gribe altfor forstyrrende ind i Dampkraftens formaalkstjenlige Anvendelse, særlig paa Landet.

Den Bestemmelse, der saaledes har vakt den største Betænkelighed, er Ansættelsen af 150 Kv.-Fods Ildpaavirtningsflade som Stellet imellem de Kedler, hvortil der skal benyttes Kedelpassere, henholdsvis af 1ste og af 2den Klasse, idet herved et ikke ringe Antal Mejerier og lignende Virksomheder ville

blive tvungne til, at benytte Kedelpassere af 1ste Klasse. — Under Forhandlingerne i Udvalget er man derfor kommen til Erkendelse af, at denne Ulempe bør fjernes, og at dette paa en nogenlunde fyldestgørende Maade vil kunne ske ved at forhøje Maalet for Stelnemærket imellem de to Klasser Kedler saa meget, at de egentlige Landbrugs-Maskiner og de, der høre til mindre industrielle Anlæg, kunne lade sig nøje med Kedelpassere af 2den Klasse, medens Kedlerne i de Maskinanlæg, som nærmest høre ind under den større Industri, skulle passes af Folk af 1ste Klasse. — Som det fremgaar af nedenstaaende Tabel, der efter Anmodning er tilstillet Udvalget af Ministeriet, vil man paa dette Maal ved at sætte Stellet imellem de to Klasser ved Kedler med 300 Kv.-Fods Ildpaavirtningsflade, og et Flertal af Udvalget har derfor kunnet bestemme sig til at lade Lovforslaget fremmet med denne væsentlige Ændring som Udgangspunkt.